

STJUE de 20 juliol de 2016, assumpte C-341/15

Dret a compensació per vacances no gaudides en cas de jubilació voluntària, malaltia o acord de no prestació de serveis amb l'ocupador (accés al text de la sentència)

Un empleat d'un ajuntament d'Àustria no va acudir a un lloc de treball entre 2010 i 2012, any en què se va jubilar. **L'absència fins 2011 obeïa a una baixa per malaltia, mentre que posteriorment i fins la jubilació, no va prestar serveis per un acord amb el seu ocupador**, però va seguir percebut retribucions.

El treballador va sol·licitar una compensació per les vacances no gaudides durant aquest període. La seva petició va ser **denegada perquè la legislació austríaca preveu que els funcionaris són responsables quan no esgoten el seu dret a vacances anuals, en particular en cas de reconeixement de la jubilació voluntària**, i en aquest supòsit no es contempla dret a compensació.

El TJUE respon a la qüestió prejudicial suscitada pel tribunal nacional. Recorda que el dret a un mínim de 4 setmanes vacances anuals retribuïdes que atorga la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell de 4 de novembre de 2003 relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball*, és un principi del dret social de la Unió d'especial importància.

Manifesta, tot seguit, que a **l'art. 7.2 de la citada Directiva 2003/88/CE no hi ha cap condició de la qual depengui el dret a compensació econòmica**, ja que només cal que la relació laboral hagi acabat i que el treballador no hagi gaudit de totes les vacances anuals a què tenia dret en la data que va finalitzar la relació. **Es irrellevant el motiu o causa de l'extinció, i per això l'art. 7.2 de la Directiva s'oposa a la legislació austríaca** que priva del dret a una compensació econòmica en cas de finalitzar la relació laboral per jubilació.

Quant a la malaltia al·legada, **el TJUE conclou que la Directiva també s'oposa a la normativa nacional que preveu que no es compensarà el treballador que hagi patit una baixa per malaltia durant la totalitat o part del període de meritació de les vacances anuals i/o del període de pròrroga**. Per tant, respecte del període entre 2010 i 2011, l'empleat té dret a compensació.

No obstant, **no resol en el mateix sentit en analitzar el període comprès entre 2011 i 2012, perquè segons el Tribunal, per garantir l'efecte útil, quan la relació laboral ha finalitzat però se segueix percebut el salari sense obligació d'acudir a treballar, no hi ha dret a compensació econòmica, llevat els casos de malaltia**. A aquesta conclusió hi arriba per la doble finalitat de l'art. 7 de la *Directiva 2003/88/CE*: descansar de l'execució de les tasques i disposar d'un temps d'oci i esbarjo.

Per últim, **entén vàlida la possibilitat d'adoptar disposicions més favorables per als treballadors**, és a dir, afegir dies addicionals de vacances que al seu torn, en cas de compensació econòmica, suposin l'augment de la quantia a percebre.